

Arrest

nr. 238 922 van 24 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 februari 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. HAUWEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 25 februari 2014, in het kader van een derde beschermingsverzoek, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Gelet op de toenmalige situatie in zijn regio van herkomst, Bagdad, Centraal-Irak, werd geoordeeld dat er voor verzoeker een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurige geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict.

1.2. Op 17 oktober 2018 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank te Luik definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van dertig maanden, met uitstel van drie jaar voor een gedeelte van achttien maanden gevangenisstraf. Verzoeker wordt schuldig bevonden aan import, transport van en verkoop of levering van verdovende middelen, specifiek cocaïne, met de verzwarende omstandigheid van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.

1.3. Op 1 februari 2019 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) een brief waarin de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: commissaris-generaal) verzoekt om de mogelijkheid van intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Verzoeker wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 22 maart 2019.

Op 27 maart 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 1° juncto artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet, gelet op de vaststelling dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

De intrekking van de subsidiaire bescherming wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 29 november 2019 met nr. 229 576.

1.4. Op 24 februari 2020 neemt de verwerende partij een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“naam : [M.]
voornaam : [F.A.M.]
geboortedatum : [...]
geboorteplaats: [...]
nationaliteit : Irak

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen'3', tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen van openbare orde:

U diende in België 3 verzoeken om internationale bescherming in, waarvan het laatste op 17/10/2013. Op 25/02/2014 werd u door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) de subsidiaire beschermingsstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 26/02/2014 in kennis werd gesteld. Als gevolg van deze beslissing werd u in het bezit gesteld van een verblijfsrecht van beperkte duur en werd u op 24/03/2014 een A-kaart afgeleverd, op heden geldig tot 10/05/2021.

Op 17/10/2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Luik definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel 3 jaren behalve 18 maanden wegens import, transport en verkoop of levering van verdovende middelen, specifiek cocaïne, met de verzwarende omstandigheid van deelneming aan hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.

Dientengevolge werd door de DVZ op 28/01/2019 met toepassing van artikel 49/2, § 4, eerste lid, tweede zin (en artikel 55/5/1, § 2, 1°), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een verzoek tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus aan het CGVS verstuurd. In het licht van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus werd u door het CGVS op 22/03/2019 door het CGVS gehoord teneinde u de mogelijkheid te bieden alle argumenten aan te brengen die het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

Op 28/03/2019 heeft het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken op basis van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de wet van 15 december 1980, een beslissing waarvan u op 29/03/2019 in kennis werd gebracht. Het CGVS concludeerde dat er niet kan getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar de Iraakse hoofdstad Bagdad

en dat een verwijderingsmaatregel derhalve verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

U diende tegen voormelde beslissing van het CGVS op 29/04/2019 een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 03/12/2019 werd de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus door de RVV bevestigd. Bijgevolg is de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus definitief geworden.

Gezien uw subsidiaire beschermingsstatus definitief werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980. staat vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf in te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven.

In de tussenkomst van uw raadsman wordt geargumenteed dat het verblijfsrecht niet kan worden beëindigd, daar door de DVZ in mei 2019 een nieuwe verblijfstitel werd afgeleverd nadat de subsidiaire beschermingsstatus reeds door het CGVS werd ingetrokken. Dienaangaande merken we op dat de subsidiaire beschermingsstatus op dat ogenblik door het CGVS ingetrokken werd, doch u op dat ogenblik een schorsende beroepsprocedure lopen had tegen deze beslissing, waardoor de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus op dat ogenblik nog niet definitief was. Bijgevolg had u op dat ogenblik nog steeds recht op verblijf in België en had de DVZ wettelijk gezien niet de mogelijkheid uw verblijfstitel in te houden. Het loutere feit dat de DVZ toen conform de vreemdelingenwet uw verblijfstitel verlengd heeft, impliceert niet dat het na definitieve intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus niet meer zou kunnen overgaan tot een beslissing tot beëindiging van uw verblijf.

U werd op 16/12/2019 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister werd gestuurd, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). U gaf gevolg aan dit schrijven en bezorgde de DVZ een ingevulde vragenlijst en volgende bijlagen terug: een huwelijksakte, een attest van gezinssamenstelling dd. 14/01/2020, een brief van uw echtgenote, een attest van Le Forem van inschrijving als werkzoekende van 14/01/2020 tot 14/04/2020, een attest van inschrijving voor een cursus FLE/ALPHA/CITOYENNETE/INFORMATIQUE voor het academiejaar 2019/2020 en een attest van aanwezigheid op 21/11/2019 op een opleidingsdag georganiseerd door Le Forem.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal de DVZ rekening houden met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen. In toepassing van artikel 23, § 2, (en van artikel 74/13) van de wet van 15 december 1980 wordt bij het nemen van deze beslissingen rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, en met de duur van uw verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

We merken op dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde het Rijk te zijn binnengekomen op 29/11/2011. We merken evenwel op dat u op geen enkel ogenblik sinds uw eerste verzoek tot en met uw tweede verzoek om internationale bescherming ononderbroken legaal op het grondgebied verbleef.

'Bijgevolg verblijft u pas sinds uw derde verzoek om internationale bescherming dd. 17/10/2013 op ononderbroken en regelmatige wijze in het Rijk, met andere woorden ruim 6 jaar. U was op dat ogenblik een volwassen man die reeds de volle leeftijd van 30 jaar had bereikt en bijgevolg het overgrote deel van zijn leven elders dan in België had doorgebracht. Het loutere feit dat u ruim 6 jaar ononderbroken en regelmatig in het Rijk verblijft, volstaat op zich niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

In de door u ingevulde vragenlijst verklaarde u het Arabisch te beheersen, doch momenteel een opleiding Frans te volgen. Daarnaast verklaarde u momenteel werkzoekende te zijn. Ter ondersteuning van uw vermeende inspanningen om zich in de Belgische samenleving te integreren, legde u volgende documenten voor: een attest van Le Forem van inschrijving als werkzoekende van 14/01/2020 tot 14/04/2020, een attest van inschrijving voor een cursus FLE/ALPHA/CITOYENNETE/INFORMATIQUE voor het academiejaar 2019/2020 en een attest van aanwezigheid op 21/11/2019 op een opleidingsdag georganiseerd door Le Forem. We dienen derhalve op te merken dat u geen enkel bewijs kon

aanbrengen waaruit blijkt dat u in ruim de 6 jaren dat u ononderbroken en regelmatig in het Rijk verblijft tewerkstelling hebt genoten. Het duurde klaarblijkelijk tot na de definitieve intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus en tot na het ogenblik waarop u door de DVZ via een aangetekend schrijven in kennis werd gebracht dat van het feit dat uw verblijfssituatie onderzocht wordt, dat u zich aanmeldde als werkzoekende. Bovendien duurde het klaarblijkelijk tot september en november 2019 vooraleer u effectief deelnam aan een opleiding via Le Forem, dit op een ogenblik dat het CGVS reeds een beslissing nam tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan uit uw administratief dossier enkel worden opgemaakt dat enige inspanning zich in de Belgische samenleving te integreren dateren van na het ogenblik waarop uw subsidiaire beschermingsstatus en uw verblijfsrecht heronderzocht en dus ter discussie stonden.

Bovendien wijzen we er op dat zelfs indien u enige inspanning deed om zich in de Belgische samenleving te integreren, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u definitief veroordeeld werd voor strafrechtelijke feiten. We herhalen dat u op 17/10/2018 door de Correctionele Rechtbank te Luik definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel 3 jaren behalve 18 maanden wegens import, transport en verkoop of levering van verdovende middelen, specifiek cocaïne, met de verzwarende omstandigheid van deelneming aan hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Uit de motivering van de rechtbank blijkt dat u ernstige feiten pleegde, dat u de sociale orde verstoord heeft, dat u de gezondheid van gebruikers in gevaar bracht en dat u een fysieke en psychische afhankelijkheid creëerde die een secundaire delinquentie kan veroorzaken om een problematisch gebruik van drugs te financieren.

Tijdens uw gehoor bij het CGVS in het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus drukte u enerzijds spijt uit, maar anderzijds minimaliseerde of relativeerde u de door u gepleegde feiten door te verwijzen naar het feit dat u werd toegestaan een deel van uw gevangenisstraf onder elektronisch toezicht te mogen uitvoeren.

We wijzen er op dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat u definitief veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf dat de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigde.

Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Wat mogelijke gezins- of familiebanden in België betreft, merken we op dat u in de door u ingevulde vragenlijst verklaarde sinds september 2019 gehuwd te zijn met een Belgische vrouw waarmee u samenwoont. Bovendien verklaarde u dat u ook samenwoont met diens achtjarig kind uit een vorige relatie en zij u als vaderfiguur beschouwt. Daarnaast gaf u aan dat twee broers in Zweden en Oostenrijk verblijven en u voor het overige nog enkele rond Bagdad (Irak) verblijvende familieleden heeft. Te ondersteuning van uw verklaringen legde u een huwelijksakte, attest van gezinssamenstelling en een brief van uw echtgenote voor.

Vooreerst merken we op dat uit uw administratief dossier blijkt dat u effectief gehuwd bent met een Belgische vrouw, meer bepaald op 07/09/2019. Voordien woonde u pas samen sinds 11/06/2019. Hoewel de chronologie der feiten, namelijk dat elke démarche die u ondernam inzake uw gezinsleven plaatsvond nadat het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus introk, staat vast dat u gehuwd bent met een Belgische onderdaan. U geeft aan om, onder andere familiale redenen, niet te kunnen terugkeren naar Irak. In de brief die uw echtgenote schreef, verklaart zij eveneens erg gehecht te zijn aan jullie in België bestaande gezinsleven. Bovendien gaf zij aan dat haar achtjarige dochter u als een vaderfiguur beschouwt.

We merken op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw eventuele familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat het gezinsleven enkel in België kan worden voortgezet. Tot slot wijzen we er op dat de contacten met familie en vrienden in België ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Wat de aanwezigheid in Zweden en Oostenrijk betreft van uw broers, merken we op dat hun loutere verblijf in Zweden en Oostenrijk niet volstaat om toepassing te maken van artikel 8 van het EVRM.

Tussen u en uw broers bestaat geen gezinsleven dat beschermenswaardig geacht wordt in toepassing van artikel 8 van het EVRM.

Betreffende uw medische situatie, merken we op dat u in de door u ingevulde vragenlijst verklaarde geen medische problemen te ervaren die u belemmeren te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Bijgevolg zijn er geen indicaties dat u medische problemen ervaart die een terugkeer naar uw land van herkomst in de weg staan.

Betreffende een terugkeer naar uw land van herkomst, gaf u aan niet te kunnen terugkeren om familiale redenen enerzijds en de "veiligheidsproblemen in Irak" anderzijds. We merken vooreerst op dat uw familiale situatie reeds besproken werd. Bovendien wijzen we er op dat uit uw verklaringen gebleken is dat u ook in Irak, rond Bagdad, verschillende familieleden zou hebben. Daarnaast merken we op dat wat de situatie in Irak betreft, u zich uitdrukte in zeer algemeen vage bewoordingen, namelijk "veiligheidssituatie in Irak". Dergelijke blote verklaringen zonder enig begin van bewijs volstaan niet om aannemelijk te maken dat een verwijderingsmaatregel een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 zou impliceren. Bovendien wijzen we er op dat het CGVS in haar beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus reeds oordeelde dat een dergelijke verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Het was van oordeel dat uw argumenten terzake niet konden overtuigen. U bracht sindsdien geen enkel element aan dat deze beoordeling kan wijzigen. Tot slot wijzen we er op dat in uw administratief dossier een kopie van uw nationaal Iraaks paspoort zit, waaruit blijkt dat dit op 11/03/2019 afgeleverd werd in Bagdad. Dit toont aan dat u vermoedelijk terugkeerde naar uw land van herkomst en zo niet dat u op zijn minst in staat bent contact te nemen met de autoriteiten van uw land van herkomst waarvan u aangaf deze te vrezen. Het geheel van deze elementen noopt tot de conclusie dat u op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat een verwijderingsmaatregelen onverenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Tot slot merken we op dat de kennis, vaardigheden en ervaring die u gedurende uw verblijf in België opdeed, geenszins verloren gaan en door u aangewend kunnen worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. De duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd en eventuele gevolgen voor u en uw familie rechtvaardigen een behoud van uw verblijfsrecht niet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 7, 21, 23 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker maakt ook gewag van een manifeste appreciatiefout. Na een theoretische uiteenzetting over de aangevoerde wetsbepalingen, wordt het middel toegelicht als volgt:

"2. In casu

Om het verblijf van iemand te kunnen intrekken op basis van artikel 21 Vreemdelingenwet moet er dus een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn.

Dit wordt in casu geenszins aangetoond.

Verzoeker werd inderdaad veroordeeld tot een gevangenisstraf in oktober 2018, maar hij heeft zijn straf uitgevoerd en al tijdens de uitvoering van zijn straf kreeg hij gunstige detentiemaatregelen, sinds hij van 18 april 2018 tot 3 december 2018 onder elektronisch toezicht werd geplaatst.

Hij werd vervolgens vroegtijdig vrijgelaten in december 2018.

Deze gunstmaatregelen worden enkel toegekend aan een veroordeelde die geen actueel gevaar voor de samenleving vormt.

Bovendien heeft verzoeker getoond dat hij heel veel spijt had van de feiten die hij gepleegd had.

Tijdens het gehoor van het CGVS verklaarde verzoeker dat:

“ik heb een fout gemaakt waardoor ik veel verloren ben. Ik heb wel spijt en heb mijn les geleerd. (...) ik ga ook trouwen en wil met haar en haar dochter en gezin en familie vormen. Ik heb dat kind drie jaar opgevoed en ze beschouwd me als haar vader. We maken allemaal fouten. Maar zo een fout ga ik nooit herhalen. Ik hoop dat jullie weten dat ik velle spijt heb.” (CGVS, p.11)

Tijdens zijn gehoor bij het CGVS heeft verzoeker ook verschillende verklaringen van burens ingediend dat hij een respectvolle en aangename houding heeft ten opzichte van zijn burens (zie infra).

De verzoeker had een blanco strafblad voordat hij de feiten pleegde waarvoor hij was veroordeeld. Hij heeft zich sinds zijn veroordeling niet meer schuldig gemaakt aan crimineel gedrag en er zijn geen aanwijzingen dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Verzoeker vormt dus vandaag de dag geen gevaar meer voor de openbare orde.

Het feit dat de in 2017 door verzoeker gepleegde feiten een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet vormen, volstaat niet om te stellen dat verzoeker momenteel een gevaar voor de samenleving is.

Verwerende partij had toegang tot het gehoorverslag van het CGVS van verzoeker, tot de certificaten van goed nabuurschap en tot het strafdossier en was dus perfect op de hoogte van deze informatie.

De bestreden beslissing baseert zich enkel op de feit dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf, en motiveert op geen moment waarom verzoeker actueel een gevaar zou zijn voor de samenleving.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg artikel 23 Vreemdelingenwet alsook het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Samengevat betoogt verzoeker in wezen dat hij een geen actueel gevaar uitmaakt voor de openbare orde en dat hierover niet voldoende onderzoek werd gevoerd.

2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij op dit specifieke argument als volgt:

“Verzoekende partij stelt dat hij geen actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Verweerder wijst er in dit kader op dat verzoekende partij definitief veroordeeld werd door de correctionele Rechtbank te Luik tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel 3 jaren behalve 18 maanden wegens import, transport en verkoop of levering van verdovende middelen, specifiek cocaïne, met de verzwarende omstandigheid van deelneming aan hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging

Verzoeker verbleef van 14.02.2020 tot 18.04.2020 in de gevangenis ten gevolge van deze veroordeling. Deze veroordeling werd expliciet aangehaald in de bestreden beslissing. Overigens werd ook rekening gehouden met de aard van de feiten die verzoeker pleegde. In de bestreden beslissing werd hieromtrent geheel terecht als volgt gemotiveerd:

“Uit de motivering van de rechtbank blijkt dat u ernstige feiten pleegde, dat u de sociale orde verstoord heeft, dat u de gezondheid van gebruikers in gevaar bracht en dat u een fysieke en psychische afhankelijkheid creëerde die een secundaire delinquentie kan veroorzaken om een problematisch gebruik van drugs te financieren.”

Verzoekende partij haalt aan dat de feiten waarnaar verwezen wordt, dateren van 2017 en dat hij voorheen een blanco strafblad had en ondertussen zijn straf heeft ondergaan.

Verweerder laat gelden dat uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inderdaad enerzijds spijt heeft uitgedrukt over de gepleegde feiten. Anderzijds minimaliseerde en relativeerde hij de feiten door te stellen dat hij een deel van de gevangenisstraf onder elektronisch toezicht mocht uitvoeren.

Het is overigens bevreemdend dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift opnieuw de feiten tracht te minimaliseren.

Het gegeven dat verzoekende partij zijn gevangenisstraf zou hebben uitgezeten, kan geen afbreuk doen aan de omstandige motivering van de bestreden beslissing. De gemachtigde heeft immers terecht de nadruk gelegd op de ernst en de maatschappelijke impact van de gepleegde feiten. De gemachtigde van de Minister heeft aldus geheel terecht geoordeeld dat verzoeker een actueel gevaar vormt voor de openbare orde.”

2.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 21 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Bij de beoordeling of sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast, moeten alle feitelijke en juridische gegevens worden betrokken die slaan op de situatie van een vreemdeling in relatie met het door hem gepleegde strafbare feit, zoals onder meer het aantal strafbare feiten, de aard en ernst van het strafbare feit, de veroorzaakte schade, en het tijdsverloop sinds het plegen daarvan.

Steunen op een algemene praktijk of een vermoeden, zonder dat naar behoren rekening wordt gehouden met de persoonlijke gedragingen van de derdelander en met het gevaar dat van die gedragingen uitgaat voor de openbare orde, volstaat daarom niet.

Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet verder slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, het bestaan blijkt van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de openbare orde vormt.

De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (*Parl. St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24*).

Het is aan de verwerende partij in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De verwerende partij moet derhalve haar besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat zij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier.

Hiervoor dienen alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking te worden genomen. Zulke algehele beoordeling houdt in dat de staatssecretaris, desgevallend, ook rekening houdt met elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering (HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 65).

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

2.5. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de veroordeling van verzoeker op 17 oktober 2018 door de correctionele rechtbank te Luik tot een gevangenisstraf van dertig maanden, met uitstel van drie jaar voor een gedeelte van achttien maanden gevangenisstraf nadat hij schuldig werd bevonden aan import, transport van en verkoop of levering van verdovende middelen, specifiek cocaïne, met de

verzwarende omstandigheid van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.

In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij vervolgens:

“Uit de motivering van de rechtbank blijkt dat u ernstige feiten pleegde, dat u de sociale orde verstoord heeft, dat u de gezondheid van gebruikers in gevaar bracht en dat u een fysieke en psychische afhankelijkheid creëerde die een secundaire delinquentie kan veroorzaken om een problematisch gebruik van drugs te financieren.

Tijdens uw gehoor bij het CGVS in het kader van de heroverweging van uw subsidiaire beschermingsstatus drukte u enerzijds spijt uit, maar anderzijds minimaliseerde of relativeerde u de door u gepleegde feiten door te verwijzen naar het feit dat u werd toegestaan een deel van uw gevangenisstraf onder elektronisch toezicht te mogen uitvoeren.

We wijzen er op dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat u definitief veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf dat de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigde.

Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.”

In haar nota verwijst de verwerende partij naar deze motieven van de bestreden beslissing en stelt zij dat in deze de nadruk werd gelegd op de ernst en de maatschappelijke impact van de gepleegde feiten. De Raad merkt op dat deze motieven zich in hoofdzaak beperken tot een parafrasering van elementen die door de correctionele rechtbank in zijn vonnis in overweging werden genomen bij het bepalen van de straftoemeting.

Verzoeker stelt dat hij gunstmaatregelen kreeg toegekend, zoals een uitvoering van de gevangenisstraf onder elektronisch toezicht en vroegtijdig vrijlating, hetgeen volgens hem erop wijst dat hij geen actueel gevaar voor de samenleving vormt.

Wat betreft het element dat verzoeker zijn gevangenisstraf mocht uitvoeren onder elektronisch toezicht, stelt de verwerende partij zowel in de bestreden beslissing als in de nota dat verzoeker met dit betoog in het kader van de intrekking van zijn subsidiaire beschermingsstatus de gepleegde feiten trachtte te minimaliseren of te relativeren, maar dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf, wat de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigde.

De Raad wijst erop dat in het kader van een intrekking van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 55/5/1, § 2, 1° juncto artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet de vaststelling dat een ernstig misdrijf werd gepleegd volstaat. Het is niet vereist dat er een actuele bedreiging uitgaat van de betrokken vreemdeling. Bijgevolg dienden de commissaris-generaal en de Raad in dit geval geen rekening te houden met elementen met betrekking tot de strafuitvoering, zoals het elektronisch toezicht. De vereiste van een actuele bedreiging geldt wel in het kader van een beëindiging van het verblijfsrecht in toepassing van de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet. Daaruit volgt dat de verwerende partij voor wat betreft het gegeven dat een deel van de gevangenisstraf onder elektronisch toezicht werd uitgevoerd, dan ook niet kon volstaan met een loutere verwijzing naar wat in het kader van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus werd geoordeeld.

Tevens haalt de verwerende partij in haar nota verkeerde data aan: de detentie van verzoeker speelde zich immers niet af in het jaar 2020, maar in 2018. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van 14 februari 2018 tot 18 april 2018 in preventieve hechtenis werd gehouden en op 17 oktober 2018 werd veroordeeld. Verzoeker werd vervolgens op 18 april 2018 reeds onder elektronisch toezicht geplaatst tot 3 december 2018 en op deze laatste datum reeds voorlopig in vrijheid gesteld.

Zoals reeds vermeld, moeten bij de beoordeling van de actuele bedreiging voor de openbare orde alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen, inclusief elementen van strafuitvoering. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen over de voormelde elementen van strafuitvoering, die zij niet betwist, stilzwijgend blijft.

De Raad is niet bevoegd om zijn beoordeling van de zaak in de plaats te stellen van de beoordeling in de bestreden beslissing en kan derhalve slechts vaststellen dat de verwerende partij bij haar beoordeling is uitgegaan van een onvolledige lezing van de concrete elementen van de zaak.

Gelet op voorgaande vaststellingen, besluit de Raad dat verzoeker een schending aantoonde van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 23, § 1 van de Vreemdelingenwet. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. De overige onderdelen van het middel behoeven geen verdere bespreking, net zo min als het tweede middel.

Nu uit het voorgaande blijkt dat verzoeker een gegrond middel heeft aangebracht in het kader van de beslissing tot beëindiging van verblijf, moet deze beslissing uit het rechtsverkeer worden gehaald. Bijgevolg heeft verzoeker nog steeds een verblijfsrecht, hetgeen niet verenigbaar is met het bevel om het grondgebied te verlaten. Gelet op de rechtszekerheid dient het bevel om het grondgebied te verlaten eveneens te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 februari 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES